

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertationes De Actibus Humanis

Karchne, Simon

Augustæ Vindelicorum & Græcensis, 1716

§. XXXIV. Quibus medijs spiritualibus curanda est ebrietas?

urn:nbn:de:hbz:466:1-39981

§. XXXIV.

Quibus mediis spiritualibus curanda est ebrietas.

278. Experientia quotidiana docet ebriosos difficulter ad sobrietatem reduci. Medici tamen spiritualis munus est salutaria antidota praescribere. Plura ejusmodi ex variis Authoribus extracta suggerit Gobat *Theolog. Juridico Mor. cap. 51. à num. 53.* Ego in gratiam eorum, quibus hic liber non est ad manum, excerpti sequentia.

Primò. Novissimorum consideratio. Secundò, Mortificatio inordinatae vini appetitionis. Tertiò, fuga otii. Quartò, considerando quām brevis sit delectatio ex vino, econtra ingentia corporis, & animæ damna. Quintò, se non associare potatoribus. Sextò, vovere, aut jurare non bibere vinum extra casum necessitatis, id enim est licitum, ac de bono meliore; per accidens tamen votum, aut Juramentum ejusmodi esse potest illicitum, ut si quis adeò inveteratam habeat consuetudinem, ut səpiùs sit violaturus votum, aut juramentum, quām servaturus. Unde nulli ebrioso est suadendum tale votum, aut juramentum perpetuum, sed ad tempus.

279. Quæres; Quales confessarius ebriosis imponere possit, aut debeat pœnitentias. Resp. 1. Eas solùm sub obligatione implendas injungat, quas executuros sperat, Dicastill, *de Panit. D. 14. nro. 49.*

Resp. 2. Præter ennumerata numero præcedente sequentia suggerit, Reginald. lib. 7. num. 61. ad tempus abstinere à vino, vel illud non bibere, nisi lymphatum, vel parciùs, nequè extra tempus mensæ; vel dum bibit, recordati præsentiae divinæ, aut sibi imponere aliquam pœnitentiam subeundam post excessum e. g. tardiùs, vel de cibis vilioribus comedere, quām assueverit.

Gobat à nro. 74. Proponit sequentia. Primò, confessionem naenstruam per annum, aut dimidium coram eodem confessario. Secundò, ejurare vinum ad tempus, hoc tamen non imponendum, nec consulendum valde assuetis, quia aut non servant, aut transitus repentinus ab uno extremo ad aliud obest valetudini. Tertiò, firmiter proponere, aut vovere non adire cauponam, aut compotationis Socios sine morali necessitate. Quartò, vovere non excessum intra annum dimidium, id est, non bibere ultrà mensuram, ultra quām si biberit, expertus est se inepti.

Quænam autem ex præfatis antidotis, & quamdiu à confessario possint imponi, dependet à notitia circumstantiarum, & qualitatis pœnitentis, nimurum an sit Ecclesiasticus, aut Laicus? plebejus, aut nobilis? raro, aut frequenter se inepti? an consuetudo se inepti andi

andi sit vetus, aut recens? quænam mala secum in eo trahat ebrietas. Quæratur ex eo, quodnam ex prænumeratis remediis sibi haec tenus maximè profuerit, aut sperat profuturum. Reducatur ei etiam in memoriam, quantum scilicet per annum soleat potitando consummisse: hinc illi indicetur, quām magnam summam

inter tot annos tam tūrpiter obliguriverit, quam si defacto haberet in crumena, posset sibi, uxoribus, ac filiabus dotandis, consulere. Hæc est monitio sapiens practicissimi, P. Gobat.

¶ num. 79.

**

§. Ultimus.

Quænam remedia physica arcent ebrietatem?

Questio hæc non est extra limites Theologi, & confessarii, ut enim Medicorum est non solum curare corpora, sed etiam præservare à morbis, ita Medici spiritualis est præscribere non solum medicinas curantes ebrietatem præteritam, sed etiam illas, quæ præpediant futuram, siquidem hæc lethalis est animæ, quam præcavere spectat ad confessarium.

Nomine remediorum physicorum contra ebrietatem, intelligo usum illorum, quæ intrò sumpta dissipant vini vapores, nè in caput ascendant in tanta copia, quanta requiritur, ut mens tumultetur. Ejusmodi ex P. Laurentio Forrero, & ex Medicis Levino Lemnio, Joanne Mousino, Hippolyto Guarinonio &c. exscriptis P. Gobat *Theolog. Juridico-Mor. cap. 51. à num. 21.* Ea sunt triplicis generis, quædam enim usurpanda sunt ante potum, quædam in potu, alia post potum.

Ordior à remediis ante potum ad-

hibendis. Primum est comedio crudæ brassicæ cum aceto (ex quâ fünt acidæ caules) & post convivium iterum folia quinque addas, omnis crapula evanescit remanente appetitu, ac si nihil comedisses. Secundò, crocus liquidus haustus, cuius etiam corona imposita capiti dicitur ebrietatem discutere. Tertiò, amara vim vini frangunt, & quotquot aquosos humores per urinam expurgant, hæc enim vinum effervescit, quām ut subeat venas, ac ex his caput petat e.g. quinque aut sena amara amygdala ante mensam sumpta: Idem præstant nuclei persicorum, aut quatuor, vel quinque cochlearia succi ex foliis persicæ arboris exprefsi, sumptique Jejuno stomacho: aut nux muscata, quia hæc reddit meatus pervios, sicut etiam oleum olivarum eosdem dilatat, facitque lubricos, ut vinum nequeat hæcerre, modo venter non oneretur nimio cibo. Quartò non biberre vinum ante præmissam cibi solidi comeditionem, cibus enim præmissus ener-

Dd 3

vat